

ת"פ 43632/05/17 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד עדי קורן

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 43632-05-17 מדינת ישראל נ' קורן

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד רחל אוליבה-תמם

נגד

הנאשם

עדי קורן

ע"י ב"כ עו"ד הילה מזל מוהדב

גזר דין

כתב האישום המתוקן; הודאת הנאשם; והשתלשלות העניינים

1. הנאשם, יליד 1974, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בעבירות של **ייבוא סם מסוכן** בניגוד לסעיפים 19+13א' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - **הפקודה**); **החזקת סם שלא לצריכה עצמית**, בניגוד לסעיפים 7(א)+7(ג) רישא לפקודה; ו**החזקת סם לצריכה עצמית**, בניגוד לסעיפים 7(א)+7(ג) סיפא לפקודה.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתחילת שנת 2014 הקים הנאשם עסק בשם "אי. די סיסטם" (להלן - **העסק**) המשמש לייבוא מחשבים ורכיבים נלווים מחו"ל. לשם כך, שכר הנאשם חנות ברחוב המלאכה 10 ברעננה ששימשה בין היתר ככתובת להמצאת סחורה מיובאת וכן פתח חשבון ייעודי לעסק בבנק מזרחי טפחות. בין התאריכים 2.5.17-4.5.17 הזמין הנאשם מארה"ב 62 מסכי מחשב שנשלחו ב-4 משלוחים שונים בארגזי אחסון. ביום 7.5.17 הגיעו הארגזים לנמל התעופה בן גוריון, בטיסה מארה"ב לישראל, באמצעות חברת המשלוחים UPS. במהלך ביקורת שגרית שנערכה על ידי אנשי רשות הסמים במקום, נמצאו בארגזים סמים מסוכנים מסוג קנבוס שהוסלקו בתוך מסכי המחשבים, כך שרכיבי האלקטרוניקה של כלל המסכים רוקנו מתוכם מבעוד מועד ובמקומם הוכנסו פנימה הסמים כשהם ארוזים בתוך **447 גלילים עטופים בניילון במשקל 22.16 ק"ג נטו**. למחרת, בשתי הזדמנויות שונות, הגיע למחסני UPS בשדה התעופה עובד שליחויות שנטל בכל פעם שני ארגזים והעבירם מיד בסמוך למשרד הנאשם בעודו נוכח במקום.

בהמשך, במהלך חיפוש על פי צו שנערך במשרדו של הנאשם נמצא הרכוש כדלקמן: סך של 2,800 ₪ במזומן על השולחן, בתיקו האישי נמצאו 18,100 ₪ במזומן, שני טלפונים ניידים מסוג גלקסי ואייפון, שני מחשבים ניידים, וכן בתוך מגירות השולחן ובארגז מסמכים במשרד החזיק הנאשם **קנבוס במשקל 273.74 גרם נטו**.

בהמשך, במהלך חיפוש על פי צו שנערך בביתו של הנאשם ברעננה, נתפסו 660,000 ₪ במזומן, 2,790 פאונד, 1,165 יורו ו-20 דולר, אף הם במזומן, בארונות החדרים, שלושה מכשירי טלפון ניידים, חמישה מחשבים ניידים, ו-**25.9 גרם סם מסוכן מסוג קנבוס**.

3. ביום 8.7.19 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן, יורשע וישלח לשרות המבחן לצורך קבלת תסקיר, כשעמדת המאשימה היא למאסר בפועל וההגנה תטען לעונש באופן חופשי. במעמד זה אף הוכרז הנאשם **כסוחר סמים**, בהתאם לסעיפים 36א(א) ו-36א'(ב) לפקודה. ביום 7.7.19, בתום שמיעת טיעוני הצדדים לענין חילוט הרכוש, הראיות לעונש והטיעונים לעונש, נוכח עתירת ההגנה, ומבלי לנטוע מסמרות או לפתח כל ציפייה בלב הנאשם, נשלח הנאשם לממונה על עבודות השרות על מנת לקבל חוות דעת באשר לכשירותו לרצות עונש מאסר בעבודות שרות.

תסקירי שרות המבחן; חוות דעת הממונה על עבודות השרות

4. מתסקיר שרות המבחן מיום 6.11.18 עלה כי הנאשם כבן 44, גרוש בשנית, ואב לשתי בנות (בנות 10 ו-14 כיום). טרם מעצרו בתיק הנוכחי היה בעל עסק לייבוא מחשבים וכיום עובד באופן חלקי בתחום המכירות בקליניקה להסרת קעקועים. סיים 12 שנות לימוד והתגייס לצבא, אך על רקע קשיי הסתגלות קיבל פטור משירות צבאי כעבור שנתיים. בגיל 23 עבר לארה"ב ועבד בחנות לממכר מוצרי חשמל, נישא לראשונה וכעבור שנה וחצי התגרש ושב לארץ. בהיותו כבן 28 החל לעבוד בתחום שיווק מחשבים והקים עסק בשותפות לייבוא מחשבים. בשנת 2014 התפרקה השותפות על רקע חובות כספיים גבוהים, פירוק בעטיו חש משבר רגשי, החל שימוש בסמים, והקים עסק עצמאי עד למעצרו.

הנאשם נישא בשנית בהיותו כבן 30, אך מערכת יחסים זו התפרקה על רקע מעורבותו בתיק הנוכחי ובני הזוג התגרשו בינואר 2018.

מהתרשמות השרות עלה כי הנאשם נמנע מלהעמיק בדפוסיו הבעייתיים, ובכלל זה קיומם של אלמנטים עברייניים, העדר גבולות פנימיים, תכנון, מניפולטיביות, ומיקוד אחר חיפוש רווח מהיר. במהלך צו פיקוח בהליך המעצר שולב הנאשם בקבוצה טיפולית לעצורי בית שהביאה להגברת מודעותו העצמית והכרה בדפוסיו השוליים, והנאשם מסר בדיקות שתן שיצאו, ברובן, נקיות משרידי סמים. באפריל 2018 הופנה הנאשם ליחידה לטיפול בהתמכרויות ושיקום האסיר בנתניה, וביוני 2018 התקבל לתוכנית "מרכז יום" אינטנסיבית יומית הכוללת שלוש קבוצות טיפוליות מידי יום ויציאה לעבודה, כל זאת למשך 10 חודשים. מהתסקיר עלה כי ניכר שהנאשם נעזר בתהליך הטיפול וסיגל לעצמו דפוסי חשיבה והתנהלות חדשים.

הנאשם הודה בביצוע העבירות ולקח אחריות על ביצוען. תיאר כי היה מצוי בתחושות לחץ ודחק נוכח קשיים כלכליים ועשה שימוש בחומרים פסיכואקטיביים שהקלו על קשייו הרגשיים, אולם נוכח דפוס שימוש בסמים כאמור והצורך ברווח כלכלי מהיר, חבר לגורמים שוליים ונהג כמתואר בכתב האישום.

להערכת השרות, יש בהמשך הליך טיפולי בתחום ההתמכרויות כדי להפחית את הסיכון במצבו של הנאשם ועל כן, המליץ על דחייה של ארבעה חודשים על מנת להמשיך שילובו בהליך טיפולי.

מתסקיר משלים מיום 13.2.19 עלה כי בתקופת הדחייה המשיך הנאשם בטיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות. הנאשם מסר כי במסגרת זמני השהייה בינו לבין גרושתו סוכם כי יקבל משמורת מלאה על שתי בנותיהם המשותפות, שהתגוררו עד לעת הזאת עם אמן ברעננה, זאת עקב מעבר פרודתו לעיר אחרת. בנסיבות אלה הביע הנאשם חשש מהעונש העומד לפניו. הנאשם הביע שביעות רצון מההליך הטיפולי, ביטא רצון להמשיך בו ולסיימו במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות וזאת על מנת להטמיע את השינוי שמנסה לערוך באורח חייו. מדיווח גורמי הטיפול ביחידה עלה כי במסגרת שילובו של הנאשם במרכז יום ביחידה, המשיך בטיפול הפרטני ואף השתלב בפרויקט לימודי. גורמי הטיפול המליצו על המשך הטיפול ביחידה לתקופה משמעותית נוספת, כאשר לאחר מכן, במאי 2019, עתיד הנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית במקביל לטיפול הפרטני, תוך מסירת בדיקות שתן.

בנסיבות אלה הומלץ על העדפת הפן השיקומי בעניינו של הנאשם, ולהשית מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד צו מבחן.

מתסקיר משלים נוסף מיום 15.5.19 עלה כי במהלך תקופת הדחייה החל מחודש אפריל 2019 דיווח הנאשם שבנותיו עברו למשמורתו המלאה ומתגוררות עמו. כמו כן, הנאשם המשיך בהליך הטיפולי ביחידה לטיפול בהתמכרויות ועתיד לסיים את מרכז היום ביחידה במאי 2019, לאחריו ישולב כאמור בטיפול פרטני שבועי ובקבוצת הבוגרים ביחידה אחת לשבוע.

השרות שב והמליץ על ענישה בדרך של מאסר לריצוי בעבודת שירות, באופן שיאפשר לנאשם רציפות ההליך הטיפולי.

5. מחוות דעת הממונה על עבודות השרות מיום 9.9.19 עלה שהנאשם כשיר לרצות עונש מאסר בעבודות שרות.

ראיות לעונש

6. במסגרת הראיות לעונש העידו ארבעה עדי אופי מטעמו של הנאשם.

מר איתי אדיר, רואה חשבון במקצועו, עבד בבניין המשרדים יחד עם הנאשם. מעדותו עלה כי לאחר מעצרו של הנאשם סייע לו מקצועית כחבר. מההיכרות עמו מעיד כי הנאשם אדם ישר, שומר חוק, עוזר לסביבה ונעים הליכות. לדבריו העבירות בהן הורשע הנאשם אינן מאפיינות אותו.

מר יוסי גן (גנגינה), קבלן עבודות עפר, מכיר את הנאשם כשש שנים דרך חברים משותפים. עזר לנאשם בהליך המעצר ובהליכי החילוט בשחרורו כלי הרכב ובדמי מחיה ושכירות כשהיה במצוקה כלכלית. העיד כי הנאשם אדם חיובי, הגון וישר וכי לא נחשף לפעילות של ייבוא סמים מצדו. עוד העיד כי הכסף שנתן לנאשם לצורך שחרורו כלי הרכב שייך לחברה שבבעלות העד והועבר לידי הנאשם בהעברה בנקאית.

מר יחיאל אזרזר, מעסיקו הנוכחי של הנאשם, בעל קליניקה להסרת קעקועים, העיד כי מכיר את הנאשם כ-30 שנה,

מאז למדו יחד בפנימייה בכפר הירוק, ואף שימש כמפקח על הנאשם בהליך המעצר. סיפר על תולדות הנאשם שהתייתם מאביו בגיל 10 וגדל ללא אב תחת יחסה המפנק של אמו. במהלך שנים התדרדר הנאשם להימורים, סמים ואורח החיים הבזבזני והפזרני שסיגל לעצמו הוביל להסתבכותו בחובות. מדבריו עלה כי הליך המעצר, אותו חווה הנאשם לראשונה בחייו, זעזע אותו וכי ההליך הטיפולי שעבר שיפר את מצבו ושינה אותו לטובה באופן המצדיק העדפת אינטרס השיקום בעניינו, שיסייע לו בהתחלת חיים חדשים.

גב' אסתר קורן, גרושתו של הנאשם, העידה כי היתה נשואה לנאשם 15 שנים ומאז גירושיהם המשיכו שתי בנותיהן הקטינות להתגורר עמה ברעננה. ואולם בחודשים האחרונים עברו הבנות להתגורר עם הנאשם בדירתו השכורה, זאת בשל מעברה לדירת אמה בתל אביב וחוסר יכולת רגשית ונפשית לטפל בהן. מעדותה עלה כי בעקבות הסתבכותו של הנאשם בתיק דנן נקלעו הבנות, בעיקר הצעירה, לקשיים רגשיים שהתבטאו בין היתר בפרצי זעם, דבר שהקשה על התמודדותה של העדה עמן, וכיוון שמרכז חייהן של הבנות הוא בעיר רעננה, החליטה בעצה אחת עם הנאשם כי הטוב ביותר עבורן הוא לעבור להתגורר עמו בעת הזאת.

עוד עלה כי השניים ערכו שינוי בהסכם הגירושין שמעביר את המשמורת על הבנות לנאשם ואולם בשל אי התייצבותה של האשה לדיון בעניין זה במרץ 2019 בבית המשפט למשפחה, לא קיבל ההסכם תוקף של פסק-דין על ידי בית המשפט.

בחקירתה הנגדית העידה העדה כי במהלך השנתיים האחרונות פנתה ללשכת הרווחה בעיריית רעננה, אולם לא קיבלה מענה של ממש, וכן אישרה כי לא נערך כל תסקיר על ידי גורם טיפולי כזה או אחר מטעם בית המשפט לענייני משפחה בעניין הבנות.

העדה תארה כי הנאשם אב טוב ומעורבותו בתיק דנן, כמו גם גזר הדין שצפוי בעניינו, לא הרתיעו אותה מלהעביר לידי את המשמורת על הבנות, הואיל ובשל התמוטטות עצבים ומשבר נפשי שעברה, כאמור, היא אינה מסוגלת לטפל בהן כיום.

תמצית טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, ולחובתו 44 הרשעות תעבורה (תע"1). הערכים החברתיים המוגנים בהם פגע הנאשם עניינם הגנה על שלום הציבור ובריאותו מפני נזקי הסמים והשפעתם הממכרת. מדובר במלחמת חורמה של רשויות אכיפת החוק בנגע הסמים, ובנסיבות התיק דנן - הנאשם הוא החוליה המרכזית, המייבא סמים מחו"ל לארץ, חוליה חיונית לאספקת הסמים להפצה. על כן, על העונש לשקף חומרה יתרה זו. התובעת טענה שמדובר בעסקת סמים בינלאומית, בכמות סם גדולה, שיש בה כדי להכין 22,000 מנות סם להפצה, תוך ניצול עסק חוקי לייבוא מחשבים. לא זו בלבד שהעבירות בוצעו לצורך השגת רווח כלכלי מהיר, אלא מדובר בפוטנציאל רווח עצום, כשטענת הנאשם כאילו היה עליו להתחלק עם שותפים ברווחים אין בה ממש הואיל ולא הועלתה על ידו מעולם קודם לכן והוא הודה בביצוע העבירות כאדם יחיד. בנסיבות אלה נטען כי אין לזקוף לזכותו של הנאשם את העובדה לפיה הסם טרם הופץ, עובדה הנוצרת בתפיסת הסמים בשדה התעופה ולא בפעולה או חרטה מצדו של הנאשם.

בכל הנוגע לטענות בדבר טיפול הנאשם בבנותיו כיום, טענה ב"כ המאשימה כי אלה טענות חדשות, אשר הועלו לראשונה במסגרת הטיעונים לעונש, ולא נתמכו בכל חוות דעת מקצועית של גורמי טיפול ונשענות אך ורק על עדותה של גרושתו.

התובעת ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 36 ל-70 חודשי מאסר, לצד קנס כספי משמעותי ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי. עוד טענה התובעת כי אין מקום לסטות ממתחם הענישה, ויש לבכר את האינטרס הציבורי ועקרון ההלימה על פני האינטרס האישי של הנאשם, ולאזן בין השיקולים כך שעונשו הנאשם יהלום את הנסיבות החמורות שבעבירות בהן הורשע.

ב"כ המאשימה עדכנה שהנאשם היה עצור בגין תיק זה מיום 8.5.17 ועד ליום 17.10.17, והיה נתון במעצר בפקוק אלקטרוני בין התאריכים 30.4.18-22.10.17.

8. ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם כבן 45, ללא עבר פלילי, גרוש ואב לשתי בנות קטינות, המתגוררות כיום אצלו ברעננה לאור מעברה של האם להתגורר עם אמה בתל אביב. נטען כי אם הבנות עברה התמוטטות עצבים, קרסה מבחינה רגשית, ואינה מסוגלת לגדל את הבנות בעת הזאת. בקשה מוסכמת לשינוי הסכם הגירושין של השניים הוגשה לבית משפט לענייני משפחה, אולם בשל העדרה של הגרשה מהדיון, הוא נדחה וההסכם החדש טרם אושר סופית.

הסניגורית הפנתה למחירים הקשים ששילם הנאשם מאז הוגש נגדו ההליך הפלילי. כך, היה עצור במעצר ממש למשך כחצי שנה, לאחר מכן שהה בתנאים מגבילים קשים של איזוק אלקטרוני במשך כחצי שנה נוספת, ולמעשה רק כעבור 4 חודשים מהסרת האיזוק האלקטרוני חזר לעבוד. בנוסף, רכוש רב שנתפס במסגרת ההליך נותר תפוס מזה כשנתיים, משפחתו התפרקה ולגרשתו ובנותיו נגרמו קשיים רגשיים משמעותיים.

ב"כ הנאשם הפנתה לכך שבמהלך הזמן שחלף נרתם הנאשם להליך טיפולי ארוך, שימש כתומך בבית המעצר למכורים לסמים, התקבל למרכז יום ביחידה לטיפול בהתמכרויות ועבר 3 קבוצות טיפוליות, מידי יום ביומו, וקבוצה פרטנית נוספת (נע/3-נע/5). כיום הנאשם נקי מסמים. כמו כן, לא נפתחו נגדו תיקים נוספים והוא הקפיד על תנאי השחרור.

במקביל, מתנהל נגד הנאשם הליך בחשד להעלמות מס, והוטל נגדו צו עיקול.

לגבי העבירות בהן הודה הנאשם, נטען שמדובר באירוע בודד, כשהנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון למרות שהתגלו חומרי חקירה נוספים לאחר מכן, והתנהלות הרשות כלפיו היתה שרירותית. מצבו הכלכלי של הנאשם בכי רע ואמו אף הוצאה מבית האבות בו שהתה בהעדר יכולת של הנאשם לתמוך בה.

ב"כ הנאשם טענה למתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר וביקשה למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון, זאת מטעמי שיקום, ולהורות שעונש המאסר שיוטל ירוצה בדרך של עבודות שרות, בעיקר נוכח התיקון לחוק המאפשר גזירת מאסר בעבודות שרות לתקופה של 9 חודשים. כמו כן להתחשב בענין גובה הקנס בשים לב לעובדה שהנאשם לא מכר את סמים ולא הפיק רווח כלכלי מכך. נוכח העובדה שבנותיו הקטינות מתגוררות עמו והנאשם זקוק לרשינו על מנת להסיען, התבקש בית המשפט להימנע מפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם.

9. הנאשם, בדברו האחרון, הוסיף שעשה מעשה חמור שפגע בסביבתו, בחבריו ובבני משפחתו. מאז מעצרו הפנים את חומרת העבירות, הבין כי זקוק לעזרה בתחום ההתמכרויות, הן בתחום הכספי והן בתחום הסמים, ובעקבות ההליך הטיפולי אליו נרתם במסגרת "בית חוסן" השכיל להבין את הבעייתיות בהתנהלותו, לקחת אחריות על חייו ולשקם את הקשר עם בנותיו המתגוררות עמו.

דין והכרעה

10. בהתאם לסעיף 40ג'(א), לחוק העונשין, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

עבירות הסמים בכלל, ועבירות הנוגעות לייבוא הסם, למסחר בו ולהפצתו, בפרט, הן עבירות בעלות חומרה יתירה, זאת בשל ההשלכה הבריאותית וההתמכרותית הקשה שיש לשימוש בסם. עבירות אלה מחייבות מלחמת חורמה באמצעות ענישה מחמירה כנגד השולחים ידם במלאכת הפצת הסם ועל כן, נקבע לא אחת כי יש לתת משקל ממשי לשיקול ההרתעתי שבענישה אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים אלה (ע"פ 3117/12 **שמעון ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.12)).

הערך החברתי המוגן אשר נפגע מעבירות הסמים הוא בראש ובראשונה הגנה על שלום הציבור מפני הנזקים הישירים והעקיפים הנלווים לשימוש בסמים מסוכנים, ובכלל זה נזקים בריאותיים ונפשיים למשתמשים ולמכורים לסמים, ונזקים עקיפים שעניינם ביצוע עבירות נלוות, בין אם תחת השפעת הסם ובין אם על מנת לממן את רכישתו, או נזק כלכלי עקיף בשל העובדה כי מכורים אלה הופכים לא אחת לנטל על החברה המשקיעה משאבים וכספים על מנת להענישם או לשקמם.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

11. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בהתאם לסעיף 40ט'(א) לחוק, הרי שמדובר בסם מסוג קנבוס אשר אמנם אינו נמנה עם הסמים המכונים "קשים" ביחס להשפעותיהם ההרסניות, דוגמת הרואין וקוקאין, ואולם הפסיקה קבעה לא אחת כי אין להקל ראש אף בסוג זה של סמים בעיקר מקום בו מדובר **בכמויות סם גדולות** שיש בהן כדי להעלות את מדרג החומרה.

וכך נאמר לענין זה בע"פ 6065/06 **מדינת ישראל נ' חטואל** (4.9.06), שם דובר בכמות של **17 ק"ג סם מסוג חשיש**:

"אנו ערים לכך שמדובר בחשיש הנחשב לסם קל אלא שהמציאות, כמו גם מחקרים בתחום, מצביעים על כך שמדובר בשימוש ממכר כשלעצמו אשר מוליך לשימוש בסם קשה יותר, כתוצאה כמעט בלתי נמנעת. מכל מקום, הכמויות שמדובר בהם בתיק הנוכחי, מהוות משקל נגד (תרתי משמע) לסוג הסם שמדובר בו".

[וראה גם: ת"פ (מחוזי מרכז) 332-10-16 **מדינת ישראל נ' פרג** (3.8.17)].

בית המשפט העליון כבר קבע לא אחת כי אין להקל ראש בעבירות הנוגעות לסמים המוגדרים כ"קלים", כי המאבק בנגע הסמים מחייב התייחסות מחמירה לכל החוליות בשרשרת הסם המסתיימת בהגעת הסם לציבור (ע"פ 2000/06 **מדינת ישראל נגד ויצמן** (20.7.06)) וכי קיימת חובה לנקוט בענישה משמעותית כלפי מאן דהוא המייבא סמים מחו"ל לישראל (ע"פ 7044/11 **עבד נגד מדינת ישראל** (17.6.12), בפסקאות 7-8).

12. בנוסף, לצד כמות הסמים הגדולה בענייננו, יש לתת משקל מכריע לתחכום ולתכנון המוקדם והמוקפד במעשיו של הנאשם, שייבא מחו"ל כמות של כ-22 ק"ג קנבוס והסליקו בתוך 62 מסכי מחשב, שרוקנו מבעוד מועד מרכיבי האלקטרוניקה שבהם, מולאו ב-447 גילי ניילון מלאים בסם, ונשלחו ב-4 משלוחים נפרדים מארה"ב (ת/9-10). התנהלות זו מעידה בהכרח כי הנאשם לא פעל לבדו, וכי הושקעה מחשבה רבה ומאמצים ניכרים על מנת למלט את הסם הנכנס בשערי הארץ.

לכך, מתווספת העובדה כי ברשות הנאשם, בביתו ובמשרדו נתפסה כמות לא מבוטלת של כ-300 גרם קנבוס לצד כמות רבה של מזומנים, בסך כ-700,000 ₪, בנוסף לכסף זר בשווי אלפי שקלים.

13. נסיבה נוספת לחומרא בענייננו נוגעת לעובדה לפיה המניע מאחורי מעשיו הנאשם היה בצע כסף גרידא, מקום בו נקלע לחובות עצומים בשל בעיית התמכרות קשה לסמים והימורים, ואשר הביאה אותו לשימוש בסמים לצד אורח חיים בזבזני ופזרני (ת/2, ש' 162-167; ת/5, ש' 47-53).

זאת ועוד, הגם שהסם נתפס בשדה התעופה עוד בטרם הגיע לידי הנאשם - ואין חולק כי בנסיבות אלה הסם לא הופץ הלכה למעשה לסוחרי סמים ולמשתמשים והנאשם לא גרף רווח - הרי שפוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם לאזרחי המדינה לו כמות זו היתה מופצת בקרבם, גדול מאוד, כמו גם פוטנציאל הרווח שאותו קיווה הנאשם להשיג, כשמכמות הסם המיובא ניתן למכור 22,000 מנות סם, בשווי כולל של מיליוני שקלים.

בענין זה יש לומר כי למרות שהמאשימה לא הגישה לבית המשפט חוות דעת בנוגע להערכת שווי הסמים שנתפסה בתיק דנן, הרי שניתן ללמוד על שווי זה מדבריו של הנאשם עצמו, כפי שעולה בחקירתו במשטרה ובחקירתו הנגדית בבית המשפט, שם ציין כי גרם אחד של קנבוס נמכר בשוק במחיר הנע בין 80-120 ₪, כך ששווי 22 ק"ג סם שייבא נע בין 1.76 ל-2.64 מיליון ₪ (ת/1, ש' 118-119; פרו' עמ' 81, ש' 14-17). יתרה מכך, לא רק שהנאשם מאשר את הסכומים הנ"ל, אלא אף מדגיש כי הייבוא מחו"ל שלטענתו עלה לו 220,000 ₪ (כ-60,000\$) השתלם לו, הואיל ומדובר במחיר זול משמעותית מהמחיר בארץ (שם, ש' 24-18; עמ' 103, ש' 13).

14. מהאמור עולה כי בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה מצביעות על פגיעה משמעותית בערכים החברתיים המוגנים לאור כמות הסם הגדולה, אופן ההברחה המתוחכמת מארה"ב לארץ, פוטנציאל נזק ופוטנציאל רווח כלכלי גדולים ומשמעותיים.

קביעת מתחם העונש ההולם

15. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם למעשה העבירה תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

יצוין כי בחלק מהפסיקה שהגישה ההגנה פסקי דין הדנים בכמויות סם קטנות עשרות מונים מענייננו, דוגמת 1 ק"ג סם שנתפס, וב-16 הזדמנויות של הכנסת סם לארץ מסוג שאינו ידוע (ת"פ (ת"א) 8393-02-17 מדינת ישראל נ' ספיבק (10.2.19)); או סחר ב-5-1 גרם קנבוס ב-11 הזדמנויות (ת"פ (שלום קריות) 3673-04-18 מדינת ישראל נ' פלוני

16.4.19)); בפסק דין אחר אמנם דובר בסחר ב-50 ק"ג קנבוס, שם נדונו הנאשמים ל-12 חודשי מאסר, כאשר עובדת היותם נתונים במעצר מזה שנה הובאה בחשבון במסגרת גזר הדין (ת"פ (מחוזי נצ') 202/03 **מדינת ישראל נ' קהמוז** (17.3.05)).

מנגד, גם הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה, בחלקה, נוגעת לסמים "קשים" דוגמת קוקאין ו-MDMA, כך שהנסיבות שם חמורות מאלה שבתיקנו. אף הפסיקה שהוגשה הדנה בהברחת עשרות קילוגרמים של חשיש דרך הגבול עם מצרים כוללת התייחסות להיבט הבטחוני של הסתננות והסגת גבול.

16. הגם שב"כ הנאשם הגישה פסיקה מקלה מאוד בעבירות בנסיבות דומות ואף חמורות מעניינו (ת"פ (מחוזי ת"א) 8540-05-12 **מדינת ישראל נ' פוסולשני** (15.9.13)), הרי שמכלול השיקולים **בנסיבות אלה**, בהן מדובר בייבוא של 22 ק"ג קנבוס, בתחום רב, דרך שדות תעופה בינלאומיים, באופן המהווה פגיעה קשה באינטרס הציבורי ועלול לגרום נזק רב, **אינם** יכולים לדור בכפיפה אחת עם הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שרות, אף לא לתקופה המירבית לאחר התיקון לחוק העונשין (וראה לאחרונה: ת"פ (מחוזי ת"א) 39201-05-18 **מדינת ישראל נ' רפאל**) (23.6.19)). אף נוכח קיומה של פסיקה כזאת, סבורני שבמקרה דנן אין נסיבות הענין הולמות ענישה מקלה, **אף בהינתן שיקולי שיקום, אשר יובאו בחשבון, כמפורט להלן**. דברים אלה ודאי מקבלים משנה תוקף מקום בו לעבירת הייבוא נלווית עבירה של החזקת סמים בכמות לא מבוטלת, בביתו ובמשרדו של הנאשם.

17. בכל הנוגע לעבירות שעניינן **ייבוא עשרות ק"ג של קנבוס**, הפסיקה מתייחסת באופן מחמיר בעיקר להברחת סמים באמצעות נמלי תעופה בינלאומיים (כאמור, בהשוואה להברחה באמצעות הסתננות בגבול יבשתי, שאף אליה קיימת התייחסות מחמירה בפסיקה), ומטילה מאסרים ממושכים בפועל, הואיל וייבוא באמצעות נמל התעופה, מטבע הדברים כרוך בהפעלת מנגנון, גורמים ועלויות גבוהים יותר (ראו דברי כב' הש' לורך בת"פ (מחוזי מרכז) 18588-11-10 **מדינת ישראל נ' דרבאשי** (14.6.11), בפסקה 8(ב)).

18. להלן תובא פסיקה המלמדת על מדיניות הענישה הנוהגת, בנסיבות דומות לעניינו:

א. ע"פ 7044/11 **חסין עבדאללה עבד נ' מדינת ישראל** (17.6.12) - המערערים, תושבי מצרים, הורשעו על-יסוד הודאתם בעבירות הסתננות וייבוא סם. המערערים העבירו שקי קנבוס במשקל 80 ק"ג לישראל, בתמורה ל-4,500 לירות מצריות עד שנעצרו על ידי כוחות הביטחון. נגזרו עליהם 8 שנות מאסר. ערעורם נדחה. יצוין, שבית המשפט המחוזי גזר 6 שנות מאסר על חמישה קטינים שהאשמו יחד עם המערערים ובית המשפט העליון הקל בעונשם והעמידו על 4 שנות מאסר (ע"פ 6976/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.6.12)).

ב. ע"פ 6566/10 **סלים ורידאת נ' מדינת ישראל** (29.5.11) - המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בקשירת קשר לייבוא סם מסוכן והסתננות. קבוצת מצרים ובתוכם המערער, חצתה את הגבול ונכנסה לישראל כשברשותה חשיש במשקל של כ-18.5 ק"ג. שוטרי משמר הגבול שהיו במארב באזור הורו להם לעצור ובשלב מסוים ירו לעברם והמערער נפצע. בית המשפט גזר עליו 6 שנות מאסר. הערעור נדחה.

- ג. ע"פ 1548/18 **תום נתנאל גיא נ' מדינת ישראל** (28.11.18) - המערער, צעיר, הורשע במסגרת הסדר טיעון, בייבוא 10,000 זרעי קנבוס מיוון לישראל, בחמש חבילות שונות, בתוך קופסת לגו. המערער עבר הליך שיקום. בית משפט גזר עליו 10 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪. הערעור נדחה.
- ד. ע"פ 8104/00 **מדינת ישראל נ' סלימן סלימן** (12.11.00) - שני המשיבים, בני 14 ו-15, בדואיים המתגוררים בסיני, חצו ברגל את הגבול כשברשותם שלושה שקי קנבוס במשקל כולל של 44.58 ק"ג. הם הורשעו בכניסה לישראל שלא כדין ובייבוא סם מסוכן. בית המשפט המחוזי (בשבתו כבית משפט לנוער) גזר על משיב 1 ארבעה חודשי מאסר בפועל ועל משיב 2 שלושה חודשי מאסר בפועל. ערעור המדינה התקבל ועונשם הוחמר ל-18 חודשי מאסר.
- ה. ת"פ (מחוזי מרכז) 11728-01-09 **מדינת ישראל נ' מישל וקנין** (28.1.10) - שני הנאשמים הורשעו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של קשירת קשר וייבוא סם מסוכן (נאשם 1); ועסקה אחרת בסם (נאשם 2), הכל בנוגע לייבוא של 88 ק"ג חשיש הודי מהודו לישראל שהוסלק במכולה בתוך חפצי נוי. על נאשם 1 (בעל הרשעה משנת 1994 בהחזקת סם) נגזרו 48 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 10,000 ₪; על נאשם 2 נגזרו 12 חודשי מאסר וקנס בסך 3000 ₪. על שני מעורבים אחרים בפרשה, אשר הורשעו במסגרת הסדרי טיעון בקשירת קשר לייבוא הסם הושטו 38 חודשי מאסר וקנס בסך 7,500 ₪ ו-55 חודשי מאסר וקנס בסך 20,000 ₪.
- ו. ת"פ (מחוזי ב"ש) 8078/04 **מדינת ישראל נ' מחמד עיידה** (14.10.04) - הנאשמים, תושבי חבל סיני, הורשעו על פי הודאתם בקשירת קשר, ייבוא סם מסוכן ושב"ח. הנאשמים ביחד עם אחרים ייבאו קנבוס ממצרים לישראל, תמורת 1,000 לירות מצריות, כשכל אחד מהם נשא על גבו שק במשקל 17 ק"ג קנבוס. על כל אחד מהנאשמים נגזרו 30 חודשי מאסר.
- ז. ת"פ (מחוזי ב"ש) 8102/03 **מדינת ישראל נ' אחמד אבו סולב** (23.09.03) - שלושת הנאשמים, תושבי מצרים, בעלי משפחות, הורשעו בייבוא של כ-46 ק"ג מריחואנה, כשכל אחד החזיק בכ- 15.5 ק"ג סם. הם נדונו ל-30 חודשי מאסר. ערעוריהם נדחו.
- ח. ת"פ (מחוזי ב"ש) 8306-09 **מדינת ישראל נ' מחמד בניאת** (16.2.11) - הנאשמים, בני 18 ו-19, ללא עבר פלילי, הורשעו במסגרת הסדר טיעון, בייבוא קנבוס וחשיש במשקל של יותר מ-49 ק"ג ובהסתננות במעבר הגבול של מצרים, הכל תמורת 2,000 לירות מצריות. נגזרו עליהם 4 שנות מאסר.
- ט. ע"פ (מחוזי מרכז) 60714-06-17 **אליה עדני נ' מדינת ישראל** (11.7.17) - המערער הורשעה על פי הודאתה בייבוא סמים מסוכנים (2 אישומים), החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית וסחר בסמים. בשתי הזדמנויות, בשדה התעופה, התקבלו 3 חבילות עבור הנאשמת, במשקל כולל של 1 ק"ג קנבוס ובפעם נוספת התקבלו 3 חבילות קנבוס במשקל של כ-335 גרם. כמו כן, החזיקה המערערת בכמות דומה של קנבוס בביתה ובמשקל אלקטרוני ושקיות חלוקה. בנוסף, מכרה המערערת לאחרת גרם אחד של קנבוס בתמורה ל-100 ₪. נגזרו עליה 15 חודשי מאסר ופסילת רשיון נהיגה.

ערעורה התקבל בשל נסיבות אישיות ועונשה הופחת ל-10 חודשי מאסר בפועל.

י. ת"פ (מחוזי ב"ש) 41375-10-10 **מדינת ישראל נ' עיד טראבין** (28.4.11) - הנאשם, תושב מצרים, הורשע על יסוד הודאתו בהסתננות לישראל, קשירת קשר וייבוא סמים. הנאשם הסתנן לישראל והיה מעורב בהעברת סם מסוג קנאביס במשקל של 88 ק"ג. הנאשם ללא עבר פלילי. נגזרו עליו 54 חודשי מאסר.

יא. ת"פ (מחוזי ב"ש) 1142-07-10 **מדינת ישראל נ' חאלד גיהאני בראק** (11.5.11) - שלושת הנאשמים הורשעו, במסגרת הסדר טיעון, בייבוא סמים ובהסתננות. הנאשמים, תושבי סיני, הסתננו לישראל דרך הגבול כשברשותם שקי קנבוס במשקל 19 ק"ג. חיילי צה"ל גילו אותם וירו לעברם, נאשם 3 נפצע ופונה לקבלת טיפול רפואי. נגזרו עליהם 4 שנות מאסר.

יב. ת"פ (מחוזי ב"ש) 23082-07-10 **מדינת ישראל נ' סעיד פרג** (29.3.11) - הנאשמים, תושבי מצרים, ללא עבר פלילי, צעירים בני 21-22, הורשעו על פי הודאתם בעבירות הסתננות וייבוא סמים, בכך שעבירו יחד עם אחרים 60 ק"ג קנבוס ממצרים לישראל, כאשר כל אחד מהם סחב עמו 16 ק"ג קנבוס. חיילי צה"ל הבחינו בחבורה ונאלצו לירות. נאשם 2 נפגע מהירי. נגזרו עליהם 54 חודשי מאסר.

יג. ת"פ (מחוזי ב"ש) 8286-08 **מדינת ישראל נ' סלים ג'ומעה** (1.2.10) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של קשירת קשר לפשע, ייבוא סם מסוכן והסתננות. קבוצת מצרים ובהם הנאשם חצתה את הגבול ונכנסה לישראל כשברשותה סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של כ-18.5 ק"ג. על הנאשם נגזרו 6 שנות מאסר. ערעורו נדחה.

יד. ת"פ (שלום ת"א) 54179-09-14 **מדינת ישראל נ' אלכסנדר פרולצוב** (26.5.16) - הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, הורשע בעבירות של ייבוא סמים, ניסיון יבוא סמים וקשירת קשר. הנאשם יבא, יחד עם אחר, 514 גרם קנבוס מקנדה בתמורה ל-2,090 \$, באמצעות האינטרנט וניסה לייבא מספרד 10 זרעים של קנבוס, באמצעות האינטרנט, תמורת 90 \$. כמו כן, סחר הנאשם בכ-10 הזדמנויות בקנבוס תמורת 100 ₪ לגרם או ללא תמורה. הנאשם עבר הליך שקומי משמעותי. נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שרות לצד מאסר על תנאי, קנס וצו מבחן.

טו. ת"פ (שלום ראשל"צ) 19218-01-16 **מדינת ישראל נגד גוזי** (22.5.16) - הנאשם כבן 19, ללא עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בייבוא סמים. עם נחיתתו בישראל, נעצר הנאשם כשבית דין כיס מכנסיים שהיו בתוך המזוודה הסליק חשיש במשקל של 1.891 ק"ג, מחולק ל-20 מנות. נגזר עליו עונש מוסכם של 11 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס בסך 10,000 ₪ ופסילת רשיון נהיגה.

טז. ת"פ (שלום ראשל"צ) 53886-06-16 **מדינת ישראל נגד שרר** (27.6.17) - הנאשם בן 24, בעל עבר פלילי שאינו מכביד, הורשע על פי הודאתו בייבוא סמים. הנאשם ונאשמת נוספת הגיעו בטיסה מהודו לישראל, כאשר הנאשם החזיק בבטנו 35 זרעים של חשיש במשקל של 238 גרם, ואילו הנאשמת החזיקה בבטנה 8 זרעים של חשיש במשקל של 46 גרם. על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועל הנאשמת נגזרו 4.5 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור הנאשמת נדחה.

יז. ת"פ (שלום ת"א) 9179/01 **מדינת ישראל נ' יוסיפון גיל** (20.12.01) - הנאשמים, בשנות ה-20 לחייהם, נעדרו עבר פלילי, הורשעו על פי הודאתם, במסגרת הסדר טיעון, ב-3 אישומים שעניינם קשירת קשר וייבוא סם. הנאשמים ייבואו 20 ק"ג חשיש הודי. על נאשם 1 נגזרו 21 חודשי מאסר; ועל נאשם 2 נגזרו 15 חודשי מאסר. כמו כן, על כל אחד מהם נגזר קנס בסך 7,500 ₪.

19. נוכח מדיניות הענישה כמפורט לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירות מושא תיקנו **נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר**, לצד ענישה נלווית הכוללת **קנס כספי ששיעורו נע בין 10,000 ל-50,000 ₪**, מאסר על תנאי ופסילת רשיון נהיגה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות - חריגה מטעמי שיקום?

20. בטרם ייבחנו נסיבותיו האישיות של הנאשם יש להזכיר כי בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע שבעבירות סמים נסוגים השיקולים האישיים של העבריין מפני שיקולי ההרתעה, כאשר בבסיסם הנזק הקשה שהשימוש בסם מביא עמו. עוד נפסק שככלל, גם היעדר עבר פלילי וחיים נורמטיביים אינם מצדיקים חריגה מרחיקת לכת ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות מסוג זה (ע"פ 3820/09 **מדינת ישראל נ' אוהיון** (6.9.09); ת"פ (מחוזי מרכז) 7523-07-08 **מדינת ישראל נ' ביטון** (12.10.09)).

21. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, בהתאם לסעיף 40א' לחוק העונשין, הרי שמדובר בנאשם ללא עבר פלילי (בעל עבר תעבורתי מכביד הכולל 44 הרשעות קודמות בין השנים 1992-2013). כאמור, מהתסקירים בעניינו עולה כי הנאשם, כבן 44, גרוש בשנית, אב לשתי בנות קטינות בגילאי 10 ו-14. מעדויות הנאשם וגרושתו, כמו גם מתסקירי שרות המבחן, עולה כי סוכם שהנאשם יקבל משמורת מלאה על שתי בנותיו אשר לפני כן התגוררו עם אמן. הגם שהסכמה זו לא קיבלה את אישור בית המשפט לענייני משפחה, הרי שהלכה למעשה הנאשם משמש כמשמורן על הבנות והן מתגוררות עמו בדירתו השכורה ברעננה.

22. בנסיבות אלה, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם שילם מחירים אישיים רבים מאז נעצר בתיק הנוכחי. מהתסקירים עולה כי מעורבותו בתיק דנן היא שהביאה לגירושיו, להתדרדרות במצבה הנפשי של גרושתו ולקשיים רגשיים אצל בנותיו הקטינות. כמו כן טרם מעצרו היה הנאשם בעל עסק לייבוא ושיווק מחשבים, תחום בו החל לעסוק כבר מאז היותו כבן 28, כשמאז שוחרר ממעצרו קרס כלכלית ומתפרנס באופן חלקי מעבודה בקליניקה להסרת קעקועים.

ברקע לעבירות - התמכרותו של הנאשם לסמים ולהימורים, כמו גם לאורח חיים בזבזני, עובדה שהובילה אותו לצבירת חובות כבדים וקשיים כלכליים, לתחושות לחץ ודחק, ומשם הדרך לחבירה לחברה שולית לצורך השגת רווח כלכלי מהיר ולשימוש בחומרים פסיכואקטיביים - היתה קצרה.

23. בנוסף, מדובר בנאשם שהודה בביצוע העבירות המיוחסות לו במסגרת הסדר טיעון ולקח אחריות על מעשיו, הן בפני שרות המבחן וגורמי הטיפול, והן בפני בית המשפט. הגם שהדבר לא נעשה בהזדמנות הראשונה, כי אם לאחר כשנה מאז הגשת כתב האישום בעניינו, ואף לווה בדיונים רבים בנוגע לסוגיית החילוט בעניינו, עדיין מדובר בחיסכון זמן שיפוטי יקר בהשוואה למשאבים שהיה על הצדדים להשקיע בניהול הוכחות בתיק זה, כשכתב האישום כולל 32 עדי תביעה.

24. נדבך משמעותי בתסקירים בעניינו של הנאשם נוגעים **להליך הטיפול** אותו עבר במהלך השנתיים בהן נוהל ההליך הפלילי. בתחילה התרשם השרות כי הנאשם נמנע מלהעמיק בדפוסיו הבעייתיים, ובכלל זה אלמנטים עברייניים, העדר גבולות פנימיים, תכנון, מניפולטיביות, ומיקוד אחר חיפוש רווח מהיר. ואולם, כבר במסגרת שחרורו בתנאים שולב הנאשם בקבוצה טיפולית לעצורי בית שהביאה להגברת מודעותו העצמית והכרה בדפוסיו השוליים, החל תהליך של גמילה מסמים בהצלחה נוכח בדיקות שתן שנמצאו נקיות משרידי סמים, ובהמשך אף הופנה ליחידה לטיפול בהתמכרויות ושיקום האסיר בנתניה, במסגרתה שולב בתוכנית "מרכז יום" אינטנסיבית יומית שכללה שלוש קבוצות טיפוליות מידי יום ויציאה לעבודה, במשך 10 חודשים. במקביל השתלב הנאשם בפרויקט לימודי, המשיך בטיפול פרטני ובחודשים האחרונים שולב בהליך טיפולי ב"בית חוסן" (נע-3/נע-5).

התסקירים בעניינו של הנאשם חיוביים בעיקרם, ומהם עולה כי הנאשם מחויב לשיקומו, ומשתף פעולה, נרתם ונתרם מההליכים הטיפולים השונים, וההתרשמות היא כי סיגל לעצמו דפוסי חשיבה והתנהלות חדשים. אף בפני בית המשפט גולל הנאשם את תחושותיו לפיהן זכה להזדמנות נוספת בקשר עם בנותיו, וכי הכלים אותם קיבל בהליך הטיפול משמשים אותו בדרך החדשה.

25. מהאמור עולה כי מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, שזו לו הסתבכות ראשונה עם החוק, אשר מגדל את שתי בנותיו הקטינות המתגוררות עמו בעת הזאת, ובכל זאת נרתם להליך טיפולי ממושך ונתרם ממנו. מקום בו נרתם נאשם להליך שיקומי ממושך, ומעיד על עצמו לא רק בבחינת "מס שפתיים", כי אם גם במעשים, כי פניו לעליה על דרך הישר ולניהול אורח חיים נורמטיבי, הרי שיש לתת לכך בכל זאת משקל לקולא, באופן המצדיק **סטייה מסויימת** מהרף התחתון של מתחם הענישה שנקבע, אם כי עדיין סבורני שלא ניתן לוותר על רכיב של מאסר בפועל מאחורי סורג וברח במסגרת גזר הדין. ובאשר לפגיעה שעלולה להיגרם לבנותיו הקטינות של הנאשם כתוצאה משליחתו למאסר - ראשית, לא התרשמתי מחוסר מסוגלות הורית של גרושתו של הנאשם לקבל חזרה לחזקתה את הבנות, אף אם משמעות הדבר היא העברת הבנות לעיר בה מתגוררת אמן יחד עם אמה (רמת-גן); שנית, נסיבה זו נלקחה בחשבון בקביעת תקופת המאסר שתיגזר על הנאשם, תקופה שמשכה אינו ארוך במיוחד, אשר תאפשר לו חזרה לקהילה וחבירה לשתי בנותיו. זאת ועוד, נוכח התוצאה אליה הגעתי בסוגיית החילוט, הכוללת החזרת נכסים יקרי ערך לידי הנאשם, הרי שתתאפשר מכירה של אותם נכסים לצורך דאגה לפרנסת הבנות וכלכלתן.

26. אף מצאתי כי יש לתת משקל לתקופת מעצרו של הנאשם מאחורי סורג וברח (מיום 8.5.17 ועד ליום 17.10.17), ולתקופה ארוכה נוספת בה היה הנאשם עצור באיזוק אלקטרוני ולאחר מכן בתנאים במגבילים. כמו כן, באשר לגובה הקנס הכספי, הרי לאור מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, נוכח העובדה שרק לאחרונה שב לעבודה חלקית סדירה, ונוכח העובדה שפרנסת בנותיו הקטינות תלויות בו - החלטתי למקם את הקנס ברף התחתון של

המתחם.

27. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו (17.10.17-8.5.17).

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לפקודת הסמים.

ד. קנס כספי בסך 10,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל ביום 3.11.19. לא ישולם תשלום במועד יעמוד מלוא הסכום לפירעון מיידי.

ה. 6 חודשי פסילת רשיון נהיגה על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים.

28. הנאשם יתייצב לריצוי המאסר בבית סוהר הדרים ביום 30.10.19, שעה 10:00, כשבידו תעודת זהות.

ההפקדה והערבויות הכספיות שניתנו במסגרת הליך המעצר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות הנאשם למאסר, כאשר אני מוסיף עליהם צו עיכוב יציאה מהארץ, ואם ברשות הנאשם דרכון עליו להפקידו במזכירות בית המשפט עד ליום 16.9.19 שעה 12:00.

סוגיית החילוט

29. ביום 12.9.17, כ-4 חודשים לאחר הגשת כתב האישום, הגישה המאשימה בקשה למתן צו לסעדים זמניים לחילוט רכושו של הנאשם, אשר נתפס במסגרת התיק דנן, וכולל, בין היתר:

א. 680,500 ₪ במזומן;

ב. 296,591 ₪ המצוי בחשבון בנק מזרחי טפחות בע"מ שמספרו 20-407-359934;

ג. 2,790 פאונד במזומן; 1,165 יורו במזומן+20 דולר;

ד. רכב מסוג יגואר שמספרו 90-006-33;

ה. רכב מסוג ריינג' רובר שמספרו 82-591-59;

ו. שעון של חברת "רולקס" (נספח א' לכתב האישום המתוקן).

30. לאחר שהצו להחזקת התפוסים הוארך מעת לעת עד, לצורך קבלת תגובה מטעם הנאשם והטוענים לזכות, שאף העידו במהלך הדיונים בבקשה, הוריתי בהחלטתי מיום 2.7.18 על השבת סך של 166,000 ₪ לידי הנאשם, מתוך חשבון הבנק, כאמצעי מחייה סבירים ותשלום עבור דיור מוגן לאמו הקשישה. כן הוריתי על השבה של המחשבים ומכשירי הטלפון הניידים ועל שחרור שני כלי הרכב בתנאי הפקדה כספית.

טיעוני ב"כ הצדדים

31. ב"כ המאשימה טענה כי ברשות הנאשם, שהוכרז כסוחר סמים, נתפס כסף מזומן רב בסך כולל של כ-700 אלף ₪, לצד כסף במטבע חוץ, שני רכבי יוקרה ושעון רולקס. התובעת הפנתה להחלטת בית המשפט מיום 24.12.18, שניתנה במסגרת בקשה לעיון חוזר שהגיש הנאשם, שם נקבע כי קיים קושי לקבוע שהנאשם הוכיח שהרכוש והכספים שנתפסו אצלו הושגו באמצעים כשרים וכי לטוענים לזכות שהעידו אין זכות קניינית בכסף, הואיל והנושים לא יכולים לפרוע חובותיהם מול הנאשם מרכוש שאינו שלו, ולכל היותר בידיהם זכות חוזית. לאור האמור, ולאור הימנעותו של הנאשם מלהעיד את הטוענים לזכות במסגרת ההליך העיקרי, הרי שהכספים שנתפסו בני חילוט.

נטען כי בהתאם לפקודת הסמים, מקום בו הוכרז נאשם כסוחר סמים יורה בית המשפט על חילוט כל הרכוש שהושג בעבירה של עסקת סמים, כשחזקה היא כי רכושו של סוחר סמים ייחשב ככזה, אלא אם הוכיח כי האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים, או כי הרכוש הגיע לחזקתו 8 שנים עובר ליום הגשת כתב האישום, נטל שעליו לעמוד ברמה של הטיית מאזן ההסתברויות.

בנסיבות שלפנינו מדובר בהפרשי הכנסות על סך 3.1 מיליון ₪, לפי הערכת פקיד השומה (נע/1), הפרש שמחזק את הטענה כי הכסף הגיע ממקור עלום, כשהמסמכים אליהם מפנה ב"כ הנאשם לענין החילוט מצביעים על הוצאות הנאשם אך אינם מלמדים דבר וחצי דבר לענין מקורו של הכסף ונתיבו. בעניינינו, הנאשם העיד על תצהירו שהיו עמומים, ללא הסברים של ממש בנוגע למסמכים שצורפו ובכלל זה דפי חשבון. בחקירתו בבית המשפט הנאשם סתר את עצמו והציג מספר גרסאות לצבירת הרכוש, מבלי להראות מקור חוקי וממשי, כשבמשך 8 השנים האחרונות, משנת 2009 ואילך, עסק הנאשם בעסק רווחי בו הכניס, לכאורה, כספים רבים טענה הסותרת את דיווחיו למדינה אודות הכנסותיו. על הנאשם להפריך את החזקה בהטיית מאזן ההסתברויות ולא בהעלאת ספק תיאורטי. על כן, לא סתר הנאשם את החזקה כי הרכוש התפוס מקורו בכספי סמים.

עוד נטען שכיוון ששווי השוק של הסמים שנתפסו נע בין 1.6-2.4 מיליון ₪, הערכה המתבססת על דברי הנאשם ואשר לא נסתרה (תמורה למכירת 22 ק"ג קנבוס), הרי שעל החילוט להיות בהתאם לפוטנציאל הרווח.

לבסוף נטען כי ההליך המקביל שמתנהל כנגד הנאשם במסגרת חשדות להעלמות מס, בפרקליטות מיסוי וכלכלה, אינו רלוונטי שכן מדובר בעבירות שבוצעו עד לשנת 2015, דהיינו לפני ביצוע העבירות בתיקנו, כשפרטי העבירות המיוחסות לו שם והיקפן אינו ברור די צרכו, וממילא הליך מטעם מס הכנסה אינו בעל השפעה על נושא החילוט.

32. ב"כ הנאשם טענה כי אין בענייננו כל אינדיקציה לייבוא קודם. מסכי המחשב ובהם הסמים נתפסו ללא מידע מודיעיני. בנוסף, הסמים נתפסו מיד בשדה התעופה והמסכים נשלחו ריקים למשרדו של הנאשם, כך שאין חולק שהוא לא מכר את הסמים ולא הפיק כל רווח כלכלי.

מגרסת הנאשם במשטרה עולה כי הכספים אליהם מתייחסת המאשימה כ"כספי סמים" מקורם בהלוואות שקיבל, בין היתר מאמו, ממשיכות בעלים מתוך העסק, מחובות בעבור מחשבים שקיבל לידי ואל שילם עבורם וכיוצא באלה, וממילא אין כל ראיה לכך שהכספים שחילוטם מתבקש מקורם בעסקאות סמים. נטען שחלק מהכספים התפוסים מקורם במכירות מחשבים לאחרים בסך של כ-300,000 ₪; מהודעות שותפיו של הנאשם לעסק הקודם (שי בלומנפלד ואבי מלר) עלה כי הנאשם ביצע משיכות מהעסק בסכום של כ-1.2 מיליון ₪ כתוצאה מהתמכרותו להימורים; מעדותה של אמו של הנאשם עלה כי הלוואה לנאשם סכום של 500,000 ₪, מעדותו של תומר אליצור עלה כי לנאשם חוב של מעל מיליון ₪ בגין מחשבים שסופקו לו ותמורתם לא שולמה; הראיות מצביעות על העברות כספים בסך כולל של 300,000 ₪ מהחשבון העסקי לידי אלברט חזקיה בגין שכירות (נע/2).

בכל הנוגע לשעון ה"רולקס" נטען כי בהתאם לחוות דעת מחברת שעונים הרי שמדובר בשווי של כ-30,000 ₪ דולר ולא 280,000 ₪ כפי שנטען על ידי המאשימה.

בכל הנוגע לכספי ההפקדה שבוצעה לצורך שחרור כלי הרכב, הרי שמדובר בהפקדות בסך של כ-170,000 ₪ אשר בוצעו על ידי מר יוסי גן (גנגינה), חברו של הנאשם.

בנסיבות אלה, טענה ב"כ הנאשם שכל הראיות מעלות תמונה לפיה מחד הנאשם חייב כספים רבים, ומאידך, חי חיי פאר, קונה כלי רכב, משלם שכירות גבוהה, תוך שהוא מכור להימורים, אך הכספים מקורם בהלוואות שנטל, משיכות שלא כדין שביצע מהעסק המשותף, קניית מחשבים מאחרים ללא העברת התמורה ומכירת מחשבים לאחרים.

לאור כל האמור, נוכח היעדר ראיות ממשיות וחד משמעיות לכך שהכספים האמורים מקורם בעסקאות סמים, ומאחר שהוכח כי מדובר בכספים שמקורם חוקי, הרי שיש להורות על השבת הכספים, כולל הרכוש התפוס, לידי הנאשם.

דין והכרעה

33. סוגיית חילוט רכושו של נאשם בהליך פלילי מוסדרת בסעיף 36א' לפקודת הסמים -

"36א (א) הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא -

(1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה;

(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך.

לעניין פסקאות (1) ו-(2) - 'ביצוע העבירה' - לרבות ביצוע כל עבירה אחרת של עסקת סמים, אף אם לא הורשע בה הנידון, ובלבד שהיא קשורה לעבירה שבה הוא הורשע.

(ב) בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה של עסקת סמים והוכח לו כי הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור, יקבע בהכרעת הדין, על פי בקשת תובע, שהנידון הוא סוחר סמים ומשעשה כן - יצווה בגזר הדין, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט.

(ג) לא יצווה בית משפט על חילוט כאמור בסעיף זה אלא לאחר שנתן לנידון וכן אם הם ידועים לבעל הרכוש, למי שהרכוש נמצא בחזקתו או בשליטתו ולמי שטוען לזכות ברכוש (להלן - הטוען לזכות ברכוש), הזדמנות להשמיע את טענותיהם....".

34. במעמד הכרעת הדין, ביום 8.7.18, הוכרז הנאשם כסוחר סמים. לאור זאת, קמה בעניינו חזקה, הניתנת לסתירה, לפיה כל רכושו ייראה כרכוש שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם יוכיח שהאמצעים להשגת הרכוש היו כשרים. זאת בשל הקושי הטבוע בהתחקות אחר מקורו של נתיב הכסף בעסקאות סמים, וכשהדרך להוכחת החזקת כספים ורכוש שמקורם חוקי, קלה עבור הנאשם. וכך לשון הסעיף -

"36(1)(6) קבע בית המשפט לפי סעיף 36א(ב) שנידון הוא סוחר סמים -

(א) כל רכוש של אדם כאמור, ורכוש של בן זוגו ושל ילדיו אשר טרם מלאו להם עשרים ואחת שנים, וכן רכוש של אדם אחר שהנידון מימן את רכישתו או העבירו לאותו אדם ללא תמורה, ייראה כרכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן הוכיח הנידון אחת מאלה:

(אא) האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים.

(בב) הרכוש הגיע לידי או לידי בעליו לא מאוחר משמונה שנים שקדמו ליום הגשת כתב האישום בשל העבירה שעליה נדון.

(ב) כל רכוש שנמצא בחזקתו או בחשבונו של הנידון, ייראה כרכוש שלו, אלא אם כן הוכיח שהרכוש הוא של זולתו שאינו אחד האנשים המפורטים בפסקה(א)".

35. מן המקובץ עולה, כי נוכח העובדה שאין מחלוקת שהכספים, כלי הרכב והשעון הם בבעלות הנאשם ושייכים לו, ונוכח העובדה שהנאשם הוכרז כסוחר סמים, קמה חזקה שרכוש זה נצבר והושג בעבירה של עסקת סמים, על כן, נטל הפרכת החזקה הנ"ל עובר לכתפי הנאשם להוכיח ברמת הטיית מאזן ההסתברויות, כי מקורו של הכסף חוקי, כשעליו להציג גרסה מסתברת והגיונית יותר מגרסת המאשימה לפיה הכספים והרכוש מקורם בעסקאות סמים (ע"פ 4496/04 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (11.9.05); ע"פ 7598/95 בן שטרית נ' מדינת ישראל, פד"י נב(2) 385, בפסקה 9).

36. הגם שאין אינדיקציה לייבוא קודם בעניינו, הרי שעסקינן בנאשם שהחזיק בלמעלה מחצי מיליון ₪ במזומן, אשר הוחזקו בחדר ארונות בביתו של הנאשם; סכום נוסף של אלפי יורו ופאונדים; סך של 18,100 ₪ במזומן שנמצא בתיקו האישי, 2,800 ₪ נוספים שנמצאו במשרדו, דהיינו, סכומי כסף גדולים מאוד, במזומן, לגביהם מלמדנו

ניסיון החיים והשכל הישר כי נדיר שימצאו בביתו ובתיקו של אדם כדבר שבשגרה, כל זאת לצד כ-300,000 ₪ שנתפסו בחשבון הבנק העסקי של הנאשם; **שני רכבי יוקרה מסוג יגואר וריינג' רובר בשווי של למעלה מחצי מיליון ₪; ושעון יוקרתי מסוג "רולקס" בשווי עשרות אלפי שקלים.** כאמור, לא בכדי קבע המחוקק חזקה כי כספים אלה, לרבות הרכוש היקר, יחשבו ככאלה שמקורם בעסקאות סמים, הואיל והם מצריכים הסבר מסתבר באשר למקורם.

37. לטענת הנאשם אין כל זיקה בין עבירות הסמים בהן הורשע לבין סכומי הכסף שנתפסו בחשבונות הבנק שלו והרכוש שנתפס בחזקתו. ואולם, כבר בהחלטתי מיום 2.7.18 **הפכתי ולא מצאתי** בהסבריו של הנאשם בנוגע למקור הכספים, הסבר של ממש.

יש לומר כי כיום, בתום ההליך, עדיין לא עלה בידי הנאשם להניח דעתו של בית המשפט בנוגע למקורם החוקי של הכספים והרכוש, כפי שיפורט להלן, כיוון שמדובר ב"הסברים" שברובם אינם נתמכים בראיות של ממש, רצופי סתירות ופירוכות עד כדי חוסר יכולת לתת אמון בגרסתו.

בעוד שבראשית ההליך נהנה הנאשם מחזקת החפות והיה בידו לטעון כי אין כל זיקה בין עבירות הסמים המיוחסות לו לבין סכומי הכסף והרכוש שנתפסו ברשותו (כפי שאכן טען בבקשתו להחזרת התפוסים מיום 26.3.18), הרי שכעת אין עוד חזקת החפות עומדת לו ואנו מצויים לאחר שהורשע בדיון והוכרז כסוחר סמים, על כל המשתמע מכך.

רכבי יוקרה; חשבון עסקי

38. בנוגע לרכבי היוקרה שינה הנאשם גרסתו מספר פעמים.

בתחילה טען כי את רכב היגואר קנה באמצעות כספי הלוואה שקיבל מאמו בשנת 2012 בסך 500,000 ₪. גרסה זו נתמכת, לכאורה, בעדותה של האם, גב' חנה קורן, שהעידה כי העניקה לבנה "הלוואת שכירות" בסך של 500,000 ₪ בשתי פעימות, לאחר שמכרה את דירתה, האחת מיום 8.1.12 בסך של 300,000 ₪; והשניה מיום 25.6.12 בסך של 200,000 ₪, ולטענתה הנאשם לא עמד בתנאי ההסכם ולא השיב לה את כספה.

בבימ"ש העידה גב' קורן כי הנאשם השיב לה סך של 5,000 ₪ מידי חודש משנת 2012 עד לשנת 2016 כשעברה לדיון מוגן (פרו' עמ' 19, ש' 3-8), כשלטענתה מאז ועד היום משלם קצת יותר, כ-6,000 ₪ (פרו' עמ' 19, ש' 12-13, ש' 28-29). גרסה זו של גב' קורן נסתרת בתצהירה לפיו דיווחה על החזר של 12,000 ₪ מצד הנאשם מידי חודש, בהעברה בנקאית, לצד תוספת של 5,000 ₪ במזומן, ובבית המשפט העידה כי זו "טעות" וכי "כנראה לא הבינה" על מה חתמה בתצהיר (פרו' עמ' 19, ש' 14-19, ש' 27; סעיף 14 לתצהיר). לכך יש להוסיף את העובדה כי לתצהירה צורפו תדפיסי חשבון חלקים בלבד, בלשון המעטה, ולא משנת 2012 כפי שנטען בבית משפט (פרו' עמ' 21, ש' 1-5), אשר אין בינם ובין גרסתה ולא כלום.

אף בגרסת הנאשם אין כדי לשפוך אור לעניין החזרי הלוואה לאור העובדה כי בתחילה הכחיש כלל כי מדובר בהלוואה (ראה להלן) ובהמשך צירף לתצהירו **מאות** עמודי חשבון עו"ש, ללא הפניות מתאימות, משל אמורים היו המאשימה ובית המשפט לבור את מוץ מן התבן ולתור אחר אותם "החזרי הלוואה" עלומים, כשהסבריו היו סתומים (פרו' עמ' 86, ש' 29-33; עמ' 87, ש' 1-12).

במשטרה לא מסר הנאשם גרסה ברורה לגבי החזרי ההלוואה לאמו וטען כי לא מדובר בהחזרים קבועים אלא "לפעמים יותר ולפעמים פחות" (ת/6, ש' 249-257), וזאת בניגוד לגרסת האם. עוד שלל, בתחילה, כי מדובר בהלוואה וטען שמדובר **במתנה** שקיבל מאמו, גרסה אותה שללה האם מכל וכל (פרו' עמ' 18, ש' 27, ש' 31).

בהמשך שינה גרסתו וטען כי זו אכן הלוואה, אך טען שכלי הרכב נרכשו באמצעות כספים אותם משך מחברת קיוסיס, שהיתה בבעלותו, שהוחזרו על ידי הלוואת השכירות אותה לקח מאמו והופקדו בחשבון החברה (פרו' עמ' 93, ש' 33-27; עמ' 94, ש' 17-14; עמ' 97, ש' 8-1; עמ' 99, ש' 17-13; ת/6, ש' 266-271).

גרסה אחרת שנשמעה מפי הנאשם היא כי רכב היגואר נקנה באמצעות רווחי מכירתו של רכב קודם, מסוג מרצדס, אשר נמכר מספר חודשים קודם לכן למר יחיאל אזרזר (פרו' עמ' 98, ש' 27-7; ת/14), כאשר למרות שלטענתו נמכר ליחיאל אזרזר באוקטובר 2015, העברת הבעלות נעשתה רק בפברואר 2018 (פרו' עמ' 98, ש' 16, ש' 32-28; עמ' 99, ש' 9-8, ש' 27-26).

39. באשר לרכב הריינג'ר, הנאשם **הודה ששיקר** במשטרה וברשות המיסים כשטען שהרכב שייך לגיסו, ר"ח יוסף המבורג (פרו' עמ' 100, ש' 3-5; החלטה מיום 2.7.18, עמ' 10, ש' 8-7; פרו' עמ' 51, ש' 19), וטען שהרכב נקנה באמצעות כספים שנתקבלו מתומר אליצור, אשר שימש כספק של חברת אי.די.סיסטם, מכספים שנמשכו ממחזור החברה ולא מרווחיה (בקשת הנאשם מיום 7.5.18, סעיף 27; פרו' עמ' 80, ש' 17-13; עמ' 94, ש' 32-31; עמ' 95, ש' 4-1).

בד בבד עלתה טענה כי רכב הריינג'ר רובר נקנה מכספים במזומן שמקורם בהלוואה שקיבל מיצחק שמש, כמו גם חלק מהסכום ששימש לרכישת היגואר (עמ' 97, ש' 8-7; עמ' 99, ש' 24-23; עמ' 100, ש' 18-16; ת/14).

במאמר מוסגר יצוין, כי לטענתה של גב' קורן, למרות כל ההחזרים האמורים הנאשם עדיין חייב לה כיום את סכום הקרן, דהיינו 500,000 ₪, כיוון שעד כה שילם למעשה את הריביות עליהן סיכמו (פרו' עמ' 19, ש' 30-31; עמ' 20, ש' 3-1; סעיפים 10-8 ו-16 לתצהיר).

40. מעדותו של תומר אליצור, עלה כי בשנים 2014-2015 נערכה התקשרות חוזית עסקית בינו לבין הנאשם, במסגרתה רכש הנאשם מהעד מחשבים ואביזרים נלווים לצורך מכירתם בארץ, ובמהלך שנת 2015 הנאשם חדל מלשלם לו עבור רכישות מחשבים שביצע עבורו, בשל קושי כלכלי אליו נקלע (פרו' עמ' 30, ש' 18-15). לטענת העד הנאשם לא פרע את חובו עד היום בסך של כ-900,000 ₪ (סעיפים 10 ו-13 לתצהירו מיום 1.5.18). העד טען כי כספים אלה אותם חייב הנאשם נמצאים בחשבונות הבנק, במזומנים, ובכלי הרכב השייכים לנאשם והתפוסים בידי המשטרה.

לעדו צירף מר אליצור תיעוד חלקי מאגף המכס והמע"מ המעיד על הגעת הסחורה מארה"ב לידי הנאשם, הודעות טקסט המעידות, לכאורה, על משלוחים של מחשבים וציוד נלווה שרכש העד עבור הנאשם ושלח לארץ, ועל דרישות תשלום עבור אותן רכישות, ומסמכי בנקים המעידים על העברות בנקאיות שביצע הנאשם לטובת העד כתשלום בגין הרכישות.

41. בכל הנוגע לחובו של הנאשם למר אליצור, הרי שמדובר במסמכים חלקיים שאינם מציגים את מלוא התמונה. הגם שמר אליצור צירף לאחר חקירתו הנגדית דפי בנק בין השנים 2016-2018, הרי שאין מדובר ב"הוכחת חוב", אף לא במאזן ההסתברויות, נוכח עדותו של אליצור כי ברשותו חשבונות בנק רבים לגביהם לא הוצגו דפי חשבון (פרו' עמ' 37, ש' 1-13), ובנוסף, לדברי העד בשנים 2014-2015 הזמין סחורה עבור הנאשם ועבור עצמו באמצעות אותו PROBOX באופן שיצר בלבול לגבי איזו סחורה שייכת למי מהם (פרו' עמ' 30, ש' 21-31; עמ' 33, ש' 1-17). במצב דברים זה, גם אם היה מוכח חוב, הרי שלא הוכח היקף הסחורה בגינה לא שילם הנאשם תמורה.

בשולי הדברים יוער, כי נסיבות התיק מלמדות כי הנאשם התנהל לא אחת, שלא לומר בקביעות, **במזומן בסכומים גדולים** באופן שייתכן שכלל לא תועד.

42. בנסיבות אלה, ובניגוד לטענות מר אליצור בבקשתו לביטול צו הקפאת נכסים/כספים, **לא** הוכח לפניי בבירור שהכספים המופקדים בחשבון הבנק של הנאשם, כמו גם סכומי הכסף שנמצאו בביתו ורכושו התפוס, שייכים לעד או שיש לו זכות כלשהי בהם.

43. כך הם פני הדברים גם בנוגע להלוואת השכירות שקיבל הנאשם מאמו. אף אם אניח שהנאשם קיבל הלוואה כאמור (נוכח שני חוזי הלוואה בכתב ידה של האם (נספח לתצהירה)), הרי שלא הוצגו הוכחות להחזרים חודשיים רצופים וקבועים של ההלוואה; קיימת סתירה מהותית באשר לשיעורם של תשלומים נטענים אלו; וקיימות סתירות רבות בגרסאות השונות של הנאשם באשר למקורות הכספיים לרכישת כלי הרכב שבבעלותו. אדרבא, שקריו של הנאשם כמפורט לעיל, והיעדר ראיה ממשית לאופן רכישת כלי הרכב כדיון, מקרבים למסקנה בדבר מקורם הבלתי חוקי של הכספים.

במצב דברים זה, לא הוכח - במאזן ההסתברויות - מקור הכסף ששימש בפועל לקניית כלי הרכב ולא הוכח - במאזן ההסתברויות - סכום החוב למר אליצור, כמו גם לגבי חנה קורן, לרבות מקורו של סכום הכסף שנתפס בחשבון העיסוקי.

כסף מזומן שנתפס בחדר הארונות בבית הנאשם ובתיקו האישי

44. הנאשם טען כי בשנת 2014 נטל הלוואה מחברו, יצחק שמש, בגובה של ₪ 1,560,000, וזאת בשלוש פעימות - בשנת 2014 (₪ 380,000); בשנת 2016 (₪ 600,000); ובשנת 2017 (₪ 580,000).

טענה זו נתמכת, לכאורה, בעדותו של מר יצחק שמש, חברו הוותיק של הנאשם, לפיה אכן במהלך שנת 2014 פנה אליו הנאשם בבקשת הלוואה בשל מצוקה כלכלית אליה נקלע האחרון, וכי הלוואה לנאשם סך של ₪ 1,560,000, בשלוש פעימות, וזאת מכספי פיצויים בגין תאונת דרכים שקיבל לידיו בת"א (מחוזי ת"א) 1560-06 מיום 2.12.09. מעדותו עלה כי **לא נערך הסכם מסודר** בין הצדדים והתנהלותם התבססה על אמון בלבד שרכש העד כלפי הנאשם (פרו' עמ' 23, ש' 15-18, ש' 29-30).

בעדותו בבית משפט טען הנאשם כי בכל הנוגע לסך של ₪ 680,000 במזומן שנתפס בארונות ביתו הרי שמקורו הוא

מהלוואתו של יצחק שמש (החלטה מיום 2.7.18, עמ' 9 ש' 28; פרו' עמ' 50, ש' 10), ואולם הנאשם סתר גרסה זו כשטען בחקירתו השנייה במשטרה כי הכסף המזומן שנמצא בביתו מקורו בכספים שמשך מחברת "אספרקום מערכות", בסך 700,000 ₪ (פרו' עמ' 50, ש' 26-30), כשלטענתו לא סיפר אודות ההלוואה מיצחק שמש במשטרה כיוון שלא רצה לסבך אותו עם רשויות המס (שם, ש' 30-31; עמ' 51, ש' 1-4).

45. ייאמר מיד כי ההיגיון, ניסיון החיים והשכל הישר מלמדנו כי מקום בו מדובר בהלוואות בסכומים עצומים של **למעלה ממיליון וחצי שקלים**, אפילו בין בני משפחה, אין הדבר נעשה **ללא כל תיעוד בכתב**, ולראיה - הנאשם ואמו טרחו לתעד את ההלוואה על סך 500,000 ₪ שניתנה לנאשם בכתובים, ואף כללו בהם את סכום ההלוואה ותנאי ההחזר. תמיהה זו מתחדדת נוכח העובדה שמדובר ב"הלוואה" שניתנה ב-3 פעימות, לפי הנטען, כשפעם אחר פעם חוזר מר שמש ומלווה לנאשם מאות אלפי שקלים חרף העובדה שההלוואה הקודמת טרם נפרעה (ולמעשה, לטענתו, עד היום חייב לו הנאשם את מחיר הקרן), וחרף העובדה שמר שמש העיד שנזקק לכספים אותם הלווה ונאלץ לחיות מקצבה ומעזרה כלכלית מאמו (פרו' עמ' 23, ש' 27-32; עמ' 25, ש' 21-23). לבסוף, אף נמנע מר שמש מלתבוע את הנאשם בהליך אזרחי על חובו העצום כלפיו. התנהלות זו אינה התנהלות של אדם סביר ואינה מתיישבת עם שורת ההיגיון.

46. בנוסף, גרסתו של הנאשם לעניין זה אינה קוהרנטית וברורה, והוא מוסר לפחות שתי גרסאות באשר למקור המזומן שנתפס בביתו, כשהוא שב ומודה פעם נוספת **ששיקר** בחקירתו במשטרה.

בנסיבות אלה מדובר בעדות כבושה אותה מסר הנאשם בבית המשפט, אשר לא בא זכרה בחקירה במשטרה (החלטה מיום 2.7.18, עמ' 10, ש' 1-6; פרו' עמ' 50-51), וממילא קיומה של ההלוואה למר יצחק שמש **לא** הוכחה לפניי.

חוב לחברת "קיוסיס"

47. הנאשם העיד כי משך כספים מחברת "קיוסיס" בה שימש כבעלים יחד עם השותפים שי בלומנפלד ואבי מלר, בסך של כ-700,000 ₪ במזומן (פרו' עמ' 46, ש' 12), והפנה להודעותיהם של אבי מלר ושי בלומנפלד במשטרה שהעידו כי הנאשם נהג למשוך כספים מהחברה.

יש לציין כי בהודעתו במשטרה טען שי בלומנפלד כי הנאשם הסב להם נזק של כ-1.2 מיליון ₪, כשנהג למשוך כ-30 אלף ש"ח מידי חודש מעבר למשכורתו לצרכיו האישיים (הודעה מיום 16.5.17, ש' 24-28, ש' 40). גם אבי מלר מסר במשטרה כי לנאשם נותר חוב של למעלה ממיליון ₪ לחברה (הודעה מיום 16.5.17, ש' 23).

הנאשם הציג דפי החשבון הפרטי שלו מהם, לכאורה, ניתן ללמוד על משיכות של כספים במזומן לאורך זמן מחברת קיוסיס. ואולם, כפי שפירטתי בהחלטה מיום 2.7.18, הנאשם לא ידע להסביר כיצד ניתן לדעת כי הכספים שהופקדו בחשבונו מקורם בחברה, דווקא (החלטה מיום 2.7.18, עמ' 10, ש' 9-15; פרו' עמ' 40, ש' 25), וכי למעשה עד לעת הזו לא הוצג הפירוט המלא של משיכות הכספים ותנועות הכספים בין חשבון החברה לחשבונו של הנאשם, כשלגרסתו הראשונה במשטרה הסכום נע בין 800,000 ₪ ל-1.5 מיליון ₪ (**ת/5**, ש' 10) ולאחר מכן טען כי מדובר בסך של 700,000 ₪ (**ת/6**, ש' 16-20, ש' 48), כשאף לגרסת הנאשם עצמו לא ניתן להסתמך על דו"ח החו"ז (חובה-זכות)

שצורף להודעתו מיום 8.6.17.

48. הרקע, אם כן, האופף את טענותיו של הנאשם לענין זה לוט בערפל, מקום בו העלה טענות שונות לפיהן כביכול חשד בשותפיו האמורים כבר משנת 2009 כי הם מרמים אותו, אך בחר להמשיך עימם "מחוסר ברירה" והפתרון שמצא היה במשיכת הסכום הנ"ל, במזומן, מחשבון החברה (ת/2, עמ' 4-3; ת/5, ש' 32-3; פרו' עמ' 44, ש' 24-17; עמ' 46, ש' 12). לא זו אף זו, משהורשע הנאשם על פי הודאתו בכתב אישום בגין אי הגשת דו"חות מע"מ במועד, והוטל עליו קנס בסך 17,000 ₪ - עדיין ביכר שלא לומר דבר וחצי דבר בפני בית המשפט שם אודות טענות אלה, לפיהן נפל קורבן לעוקץ ומרמה מצד שותפיו (פרו' עמ' 47, ש' 18).

49. בנסיבות אלה, ובהעדר כל ראיה של ממש שיש בה כדי לתמוך בגרסת הנאשם, שרב הנסתר בה על הגלוי, לא הוכח לפניי מקור כספים אלה.

שעון ה"רולקס"

50. גם בנוגע לשעון ה"רולקס" שנתפס על גופו של הנאשם במהלך החיפוש לא עלה בידו להציג מסמכים וראיות שיוכיחו במאזן ההסתברויות שהשעון נקנה בכספים חוקיים. מדובר ברכישה שאף אליבא דנאשם היתה בשווי של **עשרות אלפי שקלים**, ולא בהוצאה זניחה, באופן שמחייב מתן הסבר לגבי אופן רכישתו.

ייאמר שערכו הריאלי של השעון לא הוכח (המאשימה טוענת לשווי בסך 280,000 ₪ בהתאם להערכת יבואנית ומשווקת שעוני "רולקס" בארץ (ת/13), ואילו ההגנה טוענת לשווי של כ-30,000\$ על פי הערכת חנות שעונים).

אלא שהנאשם מוסר מספר גרסאות לאופן רכישת השעון. במקום אחד טוען כי משך כסף במספר פעימות ורכש אותו מאדם פרטי בקזינו בלאס וגאס לאחר שמסר לו, בתמורה, שעון זהב שהיה ברשותו, והוסיף \$10,000; במקום אחר טען שרכש את השעון בכספי זכיה מהקזינו (ת/1, ש' 128-129). לפי גרסה אחרת קנה את השעון מכספים שקיבל מחברו יצחק שמש, גירסה שנמסרה בחקירה במשטרה, אליה התכחש הנאשם בעדותו (פרו' עמ' 96, ש' 13). אף לא היה בידי הנאשם להראות תדפיסי משיכה בכספומט או תשלום באשראי עבור אותו שעון (פרו' עמ' 96, ש' 19; עמ' 96 ש' 1-5).

נראה כי הנאשם נמנע מהצגת קבלות על רכישת השעון; תדפיסי עו"ש המלמדים על משיכת כספים לצורך הרכישה; או קבלה על זכייתו בקזינו. וכדברי הנאשם בבית המשפט -

"לא ניהלתי רישום על כלום. זה ההתנהלות שלי, ובגלל זה הגעתי למצב הזה. אם הייתי בן אדם מסודר הייתי יכול להראות רישום על כל משיכה והפקדה. לא הייתי מגיע לביהמ"ש. הייתי חולה בשיגעון של התמכרויות. לא היה לי שום שליטה על עצמי" (פרו' עמ' 97, ש' 1-3).

לאור האמור, לא הוכיח הנאשם, במאזן ההסתברויות, מקור כספי חוקי לרכישת השעון.

סיכום ביניים

51. כפי שקבעתי בהחלטתי מיום 2.7.18, אני מתקשה לומר כי עלה בידי הנאשם להוכיח ברמה הראייתית הנדרשת כי הכספים והרכוש התפוסים הושגו באמצעים חוקיים. הגם שאין בידי לקבוע בצורה נחרצת וחד משמעית כי מקורם של הכספים והרכוש בביצוע עבירה של עסקת סמים - הרי שהדבר אינו מספיק להפרכת החזקה הקבועה בסעיף 31(6) לפקודת הסמים, שהרי הנאשם אינו יוצא ידי חובתו בהקשר זה על ידי הקמת ספק בלבד בלבד של בית המשפט, והדברים ידועים וחודדו בפסיקה:

"... גם אם נכונה גירסתו, כי הרוויח כספים גם ממקורות אחרים, אך אין בידו להוכיח מה רכש ברווחי הסמים ומה רכש ברווחים שהפיק ממקורות אחרים, מן הדין לראות את כל הרכוש המצוי ברשותו כרכוש שהושג ברווחי הסמים. חשוב להטעים: אף אילו נמצאו ברשות עופר נכסים בשווי העולה על שישה מיליון ₪, היה דין החילוט חל על כל נכסיו; שכן, מעת שהכספים שסוחר סמים השיג ממקורות שונים התערבבו בכיסו, ואין בידו להוכיח איזה חלק מהם השיג בדרך חוקית, לא ניתן לראותו כמי שנשא את נטל הראיה לסתירת החזקה שכל רכשו הושג על-ידי בעסקי סחר בסם" (ע"פ 10154/01 שושן נ' מדינת ישראל (1.10.03)).

[וראה גם: ע"פ 7598/95 בן שטרית נ' מדינת ישראל (18.5.98)].

52. לאור האמור לעיל, הוכח לפניי כי הנאשם "היה אמור להפיק רווח" מייבוא הסמים בו הורשע, בהתאם להכרזתו כסוחר סמים בהתאם לסעיף 36א(ב) לפקודת הסמים, ומשלא הוכיח הנאשם שהרכוש שנתפס מקורו בכספים ממקור חוקי, הרי שהחזקה הקבועה בסעיף 31(6) לפקודה לא נסתרה ועל כן, ניתן להורות על חילוט. ובכל הנוגע לטוענים לזכות הרי שכבר קבעתי בהחלטתי מיום 2.7.18 כי אלה, לכל היותר, בעלי זכות חוזית כלפי הנאשם, כאשר נקבע בפסיקה כי נושא החילוט עניינו בשיקולים של אינטרס הציבור ואילו קדימות בין נושים היא בעלת אופי אזרחי גרידא (בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' סיטבון ואח' (31.10.07)).

53. ביום 14.7.19 הגישה ב"כ הנאשם לבית המשפט מכתב מאת פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה) מיום 24.10.18 ממנו עולה כי בכפוף לשימוע נשקלת האפשרות להגיש נגד הנאשם כתב אישום בגין עבירות של השמטת הכנסה ושימוש במרמה עורמה ותחבולה בכוונה להתחמק ממס לפי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, כל זאת בגין אי דיווח והשמטה של הכנסה נוספת בסכום של **חצי מיליון ₪** (כפי שאף עולה מתכתובת מייל בין ב"כ הנאשם לפרקליטות מיום 10.7.19). יצוין, כי דברי ב"כ הנאשם המובאים במכתב הנ"ל, לפיו נמסר לה כי אין בידי הפרקליטות ראיות למקור הכסף והרכוש (אם מעסקי המחשבים ואם מעסקי הסמים), אינה מעלה ואינה מורידה ולא מסייעת לנאשם בטענתו לפיה, לכאורה, מקור הכסף חוקי.

מידתיות

54. כאמור, קבעתי לעיל, כי נוכח אי עמידת הנאשם בנטל המוטל עליו להוכיח שצבר רכשו באמצעים כשרים, ניתן להורות על חילוט הרכוש. ניתן אך לא חובה לעשות כן. הפסיקה קובעת מפורשות כי גם מקום בו מתקיימות הדרישות הקבועות בפקודת הסמים, הרי שהחילוט אינו אוטומטי ושומה על בית המשפט להפעיל שיקול דעת, על מנת שהתוצאה אליה יגיע בסופו של יום תהא סבירה, מידתית והולמת בנסיבות העניין. כמו כן, על החילוט למנוע פגיעה בלתי מידתית

בנאשם, ולהיעשות בכפוף לקיומם של אמצעי מחיה סבירים ומקום מגורים סביר לנאשם ולבני משפחתו [ראה: סעיף 36ג(ב) לפקודת הסמים וכן: ע"פ 10014/17 קריספל נ' מדינת ישראל (21.05.18); ת"פ (מחוזי י-ם) 58033-11-16 מדינת ישראל נ' קריספיל (9.11.17); ע"פ 4496/04 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (11.9.05); ע"פ 42/99 ג'ברין נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ה (3) (587)].

55. במקרה דנן לא ניתן להתעלם מהעובדה לפיה נתפס הנאשם בכף מיד עם הגעת הסמים לארץ, כך שאין חולק כי חרף הפוטנציאל הכלכלי הגדול בביצוע העבירה, לא גרף הנאשם לכיסו כל רווח מהעסקה. עוד לא ניתן להתעלם מהעובדה שבנותיו הקטינות של הנאשם עברו להתגורר עמו בדירתו ברעננה, וזאת נוכח הגירושין ובעקבות מצב נפשי של גרושתו, אשר עברה, בינתיים, להתגורר בבית אמה בעיר אחרת. ברור, איפוא, כי חילוט כלל הכספים והרכוש שנתפסו מידי הנאשם תביא לפגיעה בלתי מידתית בו ובבנותיו, כאשר השבת חלק מהרכוש תאפשר לנאשם מכירתו והעברת הכספים שיתקבלו תמורתם לרווחת בנותיו ולפרנסתן - כל זאת, כאשר היום לאחר הטיפול שעבר, ניתן לסמוך עליו שיעשה כן.

56. אשר על כן, בנסיבות אלה אני סבור כי חילוט הרכוש התפוס צריך להיעשות באופן **חלקי ומידתי**, על מנת שלא לפגוע בנאשם ובבנותיו הקטינות במידה העולה על הנדרש, כך שיוחזר לידי חלק מהרכוש התפוס, ממנו יוכל להיפרע ולממן הוצאות חיוניות של בני משפחתו בעת הזו.

57. לאור האמור לעיל, אני מורה על חילוט רכושו של הנאשם, וזאת לטובת אוצר המדינה, כדלקמן:

א. סך של 680,500 ₪ במזומן, 2,790 פאונד, 1,165 יורו ו-20\$ במזומן.

ב. 130,591 ₪ המצוי בחשבון בנק מזרחי טפחות בע"מ שמספרו 20-407-359934.

ג. רכב מסוג ריינג' רובר שמספרו 82-591-59, אשר יועבר על ידי הנאשם למדינה בתוך 45 יום מהיום. לאחר החזרת הרכב, תושב ההפקדה, כמפורט להלן.

כפועל יוצא מכך, לידי הנאשם יושבו רכב מסוג יגואר שמספרו 90-006-33 וכן, שעון מסוג "רולקס", בכפוף להוראות הדין וככל שאין מניעה אחרת. הערובה הכספית שהופקדה לצורך שחרור כלי הרכב תושב למפקיד, בכפוף להוראות הדין וככל שאין מניעה אחרת.

הסמים ומסכי המחשב בתוכם נתפסו - יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ו אלול תשע"ט, 15 ספטמבר 2019, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם ובאת-כוחו.